

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612212777
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1612212777.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom v Bratislave, Metodova 8 proti odporkyni L., zastúpenej opatrovníčkou Y., pracovníčkou Okresného súdu Malacky, o zaplatenie sumy 584,69 € s príslušenstvom

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 414,36 € s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 414,36 € od 18.03.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 14,60 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.10.2012 doručil navrhovateľ Okresnému súdu Malacky návrh na začatie konania zo dňa 09.10.2012, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 584,69 € s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 584,69 € od 18.03.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradených služieb, poplatkov a náhrady škody. V návrhu uviedol, že s odporkyňou uzavrel zmluvu o pripojení č. A5252565, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky.

V zmysle predmetnej zmluvy vypožičal odporkyni SIM kartu za účelom umožnenia využívania telekomunikačných služieb navrhovateľa, keď SIM kartám bolo pridelené účastnícke č. XXXXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, návrhom si uplatňuje nárok titulom spôsobenej škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón Nokia 5230 v sume 169 €, keď škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, ktorú škodu mu odporkyňa spôsobila tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, pričom porušila zmluvný záväzok používať jeho služby a riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby po dobu viazanosti. Dojednaná zmluvná pokuta ako občianskoprávny inštitút mala v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy o pripojení, ktorá by navrhovateľovi mohla vzniknúť tým, že on si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť na zotrvaní v zmluvnom záväzku po dobu viazanosti a na riadnom a včasnom platení splatných záväzkov nesplnil. Ďalej uviedol, že zmluvná pokuta nebola dojednaná s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu zmluvných povinností, ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala

byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Ďalej uviedol, že odporkyňa si bola v zmysle dodatku k zmluve o pripojení vedomá ceny predávaného mobilného telefónu ako rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z dôvodu, že sa služby zaviazal užívať po dohodnutú dobu, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo vznik škody (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónneho zariadenia), v prejednávanej veci v sume 169 € (ako rozdiel predajnej ceny mobilného telefónu 170 € a jeho akciovej ceny 1 €). Tým, že odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie od októbra 2010 do januára 2011 uplatňuje si voči nej nárok na zaplatenie sumy 415,69 €. Na pokus o pokonávku zo dňa 03.03.2011 odporkyňa nereagovala, sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón neuhradila, a to ani v dodatočne stanovenej lehote. Jeho pohľadávka voči odporkyňi ku dňu podania návrhu na súd pozostáva z neuhradených služieb v sume 415,69 € a z nároku na zaplatenie sumy 169 € uplatnenej titulom náhrady škody, spolu 584,69 €, keď z tejto sumy si uplatňuje úroky z omeškania vo výške 9% ročne, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. odo dňa 18.03.2011 do zaplatenia.

Odporkyňa sa k návrhu navrhovateľa nevyjadrila.

Uznesením č. k. 6C/100/2014 - 41 zo dňa 21.02.2014 súd v súlade s § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe Mgr. Ivety Růžičkovej, pracovníčky Okresného súdu Malacky, pretože miesto pobytu odporkyne sa súdu nepodarilo zistiť.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 22.08.2014.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zo Zmluvy o pripojení č. A5252565 zo dňa 25.10.2011 (ďalej len „zmluva o pripojení“) súd zistil, že bola uzavretá medzi navrhovateľom ako poskytovateľom na jednej strane a odporcom ako zákazníkom na strane druhej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov; odporkyňa túto zmluvu uzavrela ako fyzická osoba - nepodnikateľ; na základe tejto zmluvy poskytol odporkyňi ako užívateľovi tzv. SIM kartu č. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX za účelom umožnenia prihlásenia sa odporcu do siete poskytovateľa a používania služieb v programe „Volania všetkým 200 + Deň - Nonstop zdarma“; k uvedenej zmluve o pripojení bol dňa 25.10.2010 medzi rovnakými účastníkmi uzavretý dodatok, predmetom ktorého bola dohoda o aktivácii účastníckeho programu na SIM karte na účastnícky program „Volania všetkým 200 + Deň - Nonstop zdarma“ (bod. 1.1 dodatku), ďalej dohoda o predaji koncového telekomunikačného zariadenia zn. Nokia 5230 so zľavou zo spotrebiteľskej ceny 1 € (bod 1.2 dodatku), pričom odporkyňa sa zaviazala, že po dobu viazanosti 24 mesiacov zostane v zmluvnom vzťahu s poskytovateľom (bod 2.3 a/ dodatku), nepožiadá o vypojenie SIM Karty z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (bod 2.3 b/ dodatku), nedopustí sa takého konania a nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu zo strany nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo v zmluve o pripojení (bod 2.3 c/ dodatku), bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program a nedôjde k porušeniu záväzku odporcu uvedeného v bode 2.2 (bod 2.3 d/ dodatku); v prípade porušenia niektorej z povinností uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo

dotatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na to, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti strany) dojednali povinnosť odporcu uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu v sume 189 €, pričom zaplatením zmluvnej pokuty nemalo zaniknúť právo poskytovateľa na náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty, zmluvnú pokutu je účastník povinný uhradiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá zostáva do uplynutia doby zmluvnej viazanosti (bod 2.5 dodatku); v dodatku bolo dojednané, že dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení (bod. 3.6 dodatku).

Faktúrou č. 9006322447 splatnou dňa 08.11.2010 na sumu 12 € vyúčtoval navrhovateľ odporkyni aktiváciu SIM karty.

Faktúrou č. 8290677008 splatnou dňa 23.11.2010 na sumu 243,68 € vyúčtoval navrhovateľ odporkyni cenu poskytnutých služieb za obdobie od 25.10.2010 do 07.12.2010.

Faktúrou č. 8291198352 splatnou dňa 23.12.2010 na sumu 154,70 € vyúčtoval navrhovateľ odporkyni cenu poskytnutých služieb za obdobie od 08.12.2010 do 07.01.2011.

Faktúrou č. 8291726801 splatnou dňa 25.01.2011 na sumu 3,98 € vyúčtoval navrhovateľ odporkyni poplatok za odpojenie v sume 3,98 €.

Faktúrou č. 1008574406 splatnou dňa 23.12.2010 na sumu 1,33 € vyúčtoval navrhovateľ odporkyni upomienku.

Pokusom o pokonávku zo dňa 03.03.2011 navrhovateľ vyzval odporkyňu na úhradu pohľadávky z titulu neuhradených elektronických komunikačných služieb v sume 415,69 €, najneskôr do 17.03.2011. Pokus o pokonávku bol odporkyni doručený prostredníctvom pošty.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len zákon č. 610/2003 Z. z.), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný v časti uplatnenej ceny poplatkov a v časti uplatnenej náhrady škody.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ s odporkyňou uzavrel zmluvu o pripojení zo dňa 25.10.2010 v znení dodatku k nej, na základe ktorej poskytoval odporkyni elektronické komunikačné služby v programe služieb Volania všetkým 200 + Deň - Nonstop zdarma. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou založený zmluvou o pripojení súd posúdil ako občianskoprávny vzťah, odporkyňa uzavrela zmluvu o pripojení ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Z dokazovania ďalej vyplýva, že odporkyňa využívala služby navrhovateľa, cenu poskytovaných služieb splatných v období od 25.10.2010 do 07.01.2011 fakturoval navrhovateľ odporkyni spolu v sume 414,36 €, ktoré ceny odporkyňa riadne a včas neuhradila. Preto súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 414,36 € ako neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Nakoľko odporkyňa je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uložil jej súd aj povinnosť zaplatiť navrhovateľovi i úroky z omeškania v sume 9% ročne zo sumy 414,36 € od 18.03.2011 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 18.03.2011 predstavovala 1%

ročne (1% + 8% = 9%), navrhovateľovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 9% ročne. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol z nižšie uvedených dôvodov.

Je zrejmé, že spornú zmluvu o pripojení možno charakterizovať ako spotrebiteľskú zmluvu a na odporkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o pripojení je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti).

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že ani náhradu škody v sume 169 € neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Uplatnená škoda predstavuje podľa navrhovateľa rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu (170 €) a jeho akciovou cenou (1 €) V prejednávanej veci je tento rozdiel 169 € (170 € - 1 € = 169 €) a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporkyne. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že neplnením záväzku viazanosti zo strany odporkyne mu vznikla škoda v sume uvedeného rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody teda vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu viazanosti a z dôvodu porušenia povinnosti platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Z dokazovania nevyplýva, že odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Zo žiadneho ustanovenia zmlúv o pripojení nevyplýva povinnosť odporkyne splatiť právnemu predchodcovi navrhovateľa zľavnenú akciovú cenu mobilného telefónu, preto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Pokiaľ ide ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti odporkyne za škodu a to samotný vznik škody, podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník priamo nevymedzuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152). Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keď odporkyňa nezotrvala s právnym predchodcom navrhovateľa v zmluvnom vzťahu počas dojednaných 24 mesiacov, k vzniku tvrdenej škody navrhovateľa podľa názoru súdu nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať skutočnosť, že v rámci svojej obchodnej politiky navrhovateľ predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo

strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón dostal dojednanú kúpnu cenu. Podľa názoru súdu nemožno v dôsledku tvrdeného porušenia povinnosti odporkyňou zotrvať v zmluvnom vzťahu dojednaný čas prehodnocovať predtým uzavreté zmluvné dojednanie (inými slovami porušením povinnosti musí škoda vzniknúť, teda porušenie povinnosti nemôže byť podnetom na prehodnocovanie skôr uzavretých zmluvných dojednaní). S vyššie uvedeným záverom je súčasne spojené aj nesplnenie ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti odporkyne za škodu a to príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku po dojednanú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporkyňou, v rámci ktorej navrhovateľ dostal od odporkyne dojednanú kúpnu cenu.

Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa v časti žalovanej sumy 169 € s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol.

Súd zamietol návrh aj v časti „upomienky“ uplatnenej vo faktúre č. 1008574406 splatnej dňa 23.12.2010 v sume 1,33 € s príslušenstvom, pretože dojednanie takéhoto poplatku s odporkyňou navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vo veci bola pomerne úspešnejšia odporkyňa, ktorej vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 584,69 €. Odporkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 170,33 €, t. j. 29,14%, v časti o zaplatenie sumy 414,36 € bol úspešný navrhovateľ, t. j. 70,86% (neúspech odporkyne je úspechom navrhovateľa), odporkyni tak vzniklo právo na náhradu 41,72% (70,86% - 29,14%) jeho účelne vynaložených trov, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu v sume 35 €, z ktorých 41,74% predstavuje sumu 14,60 €, ktoré trovy je odporkyňa povinná nahradiť navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)